

Küberpetturite ohvriks langemisele võib kaasa aidata liigne enesekindlus

1 aasta tagasi - 26.04.2025 Autor: [AM](#)

Inimeste seas on levinud müüdid, mille ärakasutamine muudab nad kergeks saagiks küberpättidele. Allpool leiad kolm kõige ohtlikumat, mille otsa langetakse.

Kui mullu aasta esimeses kvartalis blokeeris Elisa klientide internetikasutust turvav teenus 5,4 miljonit pahatahtlikku linki, rämpssõnumit ja reklaami, siis tänavu samal perioodil kasvas see arv 7,9 miljonini – ehk on tõusnud ligi 46 protsenti. See tähendab, et iga päev tuvastati keskmiselt üle 27 000 rünnaku rohkem kui aasta tagasi.

"See pole juhuslik kõikumine, vaid selge märk sellest, et veebiohud sagenevad ja muutuvad nutikamaks. Kahjuks pole inimeste ettevaatlikkus samas tempos kasvanud – pigem usaldatakse oma digiteadmisi liialt," ütleb Elisa digiturvalisuse teenuste juht Ivar Tennokese.

Tema sõnul ongi turvalisuse seisukohalt üheks suurimaks riskiks valed eeldused ja müüdid, mida inimesed endas kannavad: "Paljud inimesed usuvad, et kuna nad on digiteadlikud ja hoiavad end arengutega kursis, siis nendega midagi ei juhtu. Tegelikkuses kohtame just nende seas sageli ohtlikku enesekindlust, mis võib kalliks maksma minna."

Lükkame ümber kolm kõige ohtlikumat väärarusaama, mis muudavad inimesed kergemaks saagiks.

1. müüt: keegi ei taha minu andmeid varastada

Inimesed ei hooli sageli oma turvalisusest internetis, sest nad ei mõista, miks peaks keegi olema huvitatud just nende andmete varastamisest või nende kontode häkkimisest.

Kuigi selles on omajagu tõtt – kurjategijaid ei huvita tõepoolest konkreetselt sina – on sinu andmed siiski ohus. Seda seetõttu, et enamik veebirünnakuid on laiaulatuslikud. Kelmid tahavad mitte ainult sinu, vaid kõigi andmeid. Nad sihivad korraga võimalikult paljusid inimesi, mis tähendab, et sa puutud kindlasti kokku õngitsustega, isegi kui arvad, et sul ei

ole midagi huvitavat, mida nad võiksid varastada.

2. müüt: ma tunnen internetiohud juba kilomeetri kauguselt ära

Valitseb arusaam, et iga viirus ja pettus on agressiivne oht, mida on kerge märgata, sest see üritab sinu andmeid rikkuda või kustutada kõik failid.

Tegelikkuses püüab enamik internetiohte ja viiruseid olla võimalikult märkamatud, et tegutseda sinu seadmes võimalikult kaua. Sinu sisselogimisandmed võivad olla juba kuskil internetis müügil, ilma et sul oleks aimugi, kuidas need sinna sattusid. Või kaevandab sinu arvuti krüptoraha mõne petturi jaoks teisel pool maakera, ent sina ei tea sellest midagi.

3. müüt: nutitelefoni on viiruste eest kaitstud

Paljud kasutajad seostavad pahavara peamiselt traditsiooniliste arvutiviirustega ja eeldavad ekslikult, et telefonid on kuidagi immuused viiruste suhtes. Kui see oleks tõsi, oleks see väga mugav, sest meie nutitefonidest on saanud meie elu kese – alates tööst ja sotsiaalmeediast kuni panganduseni. Peaaegu kõik veebisaidid, millele me saame ligi sülearvutiga, on kättesaadavad ka telefonist ja tegelikult on enamus rünnakuid suunatud just kasutaja, mitte konkreetse seadme vastu.

Nutitelefoni on ka petturitele heaks sihtmärgiks, sest enamikul inimestel on need peaaegu kogu aeg läheduses. Samuti loodavad nad asjaolule, et telefoniekraan on palju väiksem kui arvutiekraan. Väiksemal ekraanil on palju lihtsam tähtsaid üksikasju mitte märgata, mis võib viia selleni, et sa sisestad oma sisselogimisandmed võltsitud veebisaidile või klõpsad kogemata pahatahtlikul reklaamil. Lühidalt öeldes ei ole nutitelefoni kaugeltki nii ohutud, kui paljud arvavad. Telefoniga internetti ühendudes on oluline, et kasutad rohkem kaitset kui lihtsalt oma tervet mõistust.

- [Uudised](#)
- [Turvalisus](#)

Pilt

